

A párisi nagy lapok interjúkat közölnek Bethlen miniszterelnökkel. A *Matin* tudósítója előtt a miniszterelnök egy nyilatkozatában tiltakozik az ellen a tévhit ellen, hogy Magyarország nagyon gazdag ország. Az a hadjarat, melyet a magyar kormány politikai ellenfelei és a magyar ujjáépítésre féltékeny egyes országok a külföldön folytatnak, Magyarországot fájdalmasan érintik. Magyarország Franciaországgal valamikor kitűnő viszonyban volt s most is szeretné, ha ez a jó viszony megújulna.

Az *Excelsior* szerint Magyarország tanubizonyosságát adta őszinte jóakarátának, hogy békében és jóviszonyban akar élni valamennyi szomszédjával. Ez a kimondottan békés politika a békeszerződések betartásán alapszik, bármily szigorúak is azok. Békés hajlandóságát bebizonyította Magyarország azzal, hogy Ausztriával szerződést kötött a döntőbíró felállításáról Csehországgal pedig a kereskedelmi forgalom rendezéséről. A kormány azon van, hogy a lehető leggyorsabb idő alatt Jugoszláviával is végleges kereskedelmi szerződést köthessen.

A *Petit Parisien* Bethlen miniszterelnök számadainak felsorolása után ezt írja: *Mindenki láthatja, hogy Ausztria után Magyarország is arra a végzetes lejtőre jutott, melynek végén kikerülhetlen bukás fenyeget, ha idejében meg nem segítik.* Magyarország és Franciaország között a viszony kitűnő. Franciaország segítségére sietett a magyar egyetemi hallgatóknak s tudományos könyveket is küldött nekik.

Az összes párisi nagy lapok beszámolnak Bethlen gróf miniszterelnök s Kállay pénzügyminiszter megérkezéséről. Nagy tárgyilagossággal tárgyalják Magyarországot jelenlegi helyzetét. Megállapíthatjuk — írja az *Echo de Danube* — hogy Magyarország irányában a hangulat Párisban meglehetősen kedvező. Főleg azt a nyilvánvaló őszinteségét méltányolják, mellyel Magyarország szomszédaival szemben felmerült ellentéteket szemmel láthatólag békésen iparkodik elintézni. Francia szempontból némileg nehezelnék mégis azért, hogy Magyarország bizonyos mértékben pártjára áll a Ruhr-kérdésben és a jóvátételi kérdésben régi szövetségeseinek. Ez a két kérdés tudvalevőleg nagyon érzékenyen befolyásolja a francia közvéleményt. Különösen ebben a pillanatban, melyben épp Magyarország fordul a szövetségesek jóindulatához abból a célból, hogy könnyítéseket eszközöljön ki, melyek lehetővé teszik gazdasági fellendülését. Egyébként ezt a fellendülést mindazokban a körökben, melyekben méltányolják Bethlen gróf törekvéseit, őszintén kívánják.

A ma reggeli *Gaulois* írja: A Magyarországnak nyújtandó pénzügyi segítség kérdésében a kisántant részéről bizonyos *ellenállásra* lehet számítani, mert a kisántant hajlik arra, hogy Magyarországgal szemben oly bizalmatlansággal viseltessen, mint Franciaország és Belgium a ruhrvidéki iparral szemben. Az már azonban sok, hogy Magyarországgal épp oly kegyellenül bánjanak, mint Poroszországgal, mely felelős a világháborúért. Kétségtelen, hogy Magyarország rá van szorulva a külföldi segísége, csupán azt kellene tudni, hogy mit szólnának Magyarország tulságos gyors gazdasági ujjászülletéséhez a szomszédai.

A londoni *Financial Times* hosszabb cikkben foglalkozik Magyarországot pénzügyi és gazdasági helyzetével és részletes statisztikai adatok alapján bizonyítja, hogy Magyarországtól nem lehet jóvátételi fizetéseket követelni.

— Magyarország — írja a lap — elvesztette területének kétharmad részét és kereskedelmi mérlege több mint 24 milliárd passzívát, állami költségvetése pedig három és fél millió sterling deficitet tüntet fel. Ilyen körülmények között arra a kérdésre, hogyan tudhat Magyarország jóvátételt fizetni, csak egy felelet van: semmiképpen. Épp oly lehetetlen feltenni ezt, mintha a köből vért akarnának kiszajtolni.

A cikk azután sorra végigmegy Magyarország ipari és gazdasági erőforrásain és kifejti, hogy a békekötés következtében mily óriási veszteségek érték Magyarországot. Végezetül megállapítja, hogy az ország csak úgy szedheti össze magát, ha jóvátételi kötelezettségét teljesen törli, vagy legalább is mérsékelten alacsonyabb összegben állapítja meg. Az országban sok energia található és megvan szomszédaival szemben az az előnye, hogy egy nemzetiségű, egységes állam, ipara fejlődés-

képes, noha külföldi nyersanyagra van utalva, mezőgazdasága és állattenyésztése pedig nagy várakozásnak néz elé. *Ha a jóvátételi kérdést megfelelően rendezik, akkor Magyarország reményteljes jövőben bízhatik.*

Poincaré fogadta Bethlent.

Párisból jelenti az *Havas*: Poincaré miniszterelnök ma délelőtt fogadta Bethlen miniszterelnököt és Kállay pénzügyminisztert, akiket Korányi Frigyes báró magyar követ mutatótt be. A megbeszélés után Bethlen miniszterelnök élénk meglepedéssel nyilatkozott arról, hogyan fogadta őket Poincaré, aki előtt ismertette Magyarország pénzügyi helyzetét.

Bethlen István gróf miniszterelnök az *Havas* ügynökség munkatársa előtt a következő nyilatkozatot tette:

— Úfunknak az a célja, hogy a jóvátételi

bizottság a trianoni békeszerződés értelmében a magyarországi javakra megállapított zálogjogok egy részét függessze fel, hogy aztán Magyarország kölcsönt bocsáthasson ki, mely az ország talpraállítása szempontjából nélkülözhetetlen. A miniszterelnök hangsúlyozta, hogy Magyarország súlyos pénzügyi és gazdasági nehézségekkel küzd, bár maga minden erőfeszítést megtesz, kénytelen külföldi kölcsönt igénybevenni.

A miniszterelnök fejtegetései végén arra a megállapításra jutott, hogy a francia-magyar viszony kitűnő s hogy a francia-magyar kapcsolatoknak még szorosabbakká kell válni. E cél érdekében minden lehető meg fog tenni. Kifejezte még azt a kívánságát is, hogy Magyarországot Franciaország s a béke minden barátja támogassa a talpraállítás munkájában.

A franciák letartóztatták Kruppot.

Eszenből jelentik: A Krupp-gyár igazgatói ellen folytatott vizsgálat során a francia vizsgálóbíró megidézte Kruppot, hogy mint tanút, harmadikban kihallgassa. Krupp erre megszakította berlini tartózkodását és ma délelőtt jelentkezett a vizsgálóbírónál. Rövid kihallgatása után a bíró kijelentette előtte, hogy letartóztatja.

Mint a *Daily Mail* Newyorkból jelenti, a Harding és Hart között történt szakadás az Egyesült Államokban szenzációs hatást keltett. Hart azért támogatta Harding megválasztását, mert Harding politikájának jelszava az európai ügyektől való teljes elszakadás volt. Mióta Harding az Egyesült Államoknak a nemzetközi ítélőszékhez való csatlakozását sürgette, Hart azon fá-

radozik, hogy egy harmadik pártot alakítson mely a legközelebbi elnökválasztáson Jonson szenátort jelölne.

Dr. Cuno német birodalmi kancellár ma délelőtt fogadta a pártvezéreket. A német jegyzőket holnap adják át a szövetségesek kormányainak.

A német munkaközösség pártja a birodalmi gyűlésen interpellációt terjesztett elő, melyben a márka esésének okaira nézve kérdezi meg a kormányt és különösen az iránt érdeklődik, hogy beföldi területen szándékosan, vagy gondatlanságból segítették-e elő a márka esését és minő intézkedéseket szándékozik a kormány tenni, hogy hasonló eseményeknek eljött vegye.

Még sem adják el a kislakásokat.

(A Szeged tudósítójától.) A tanács és a tanács előterjesztése alapján a közgyűlés is, mint ismeretes, elvben kimondta, hogy a múlt évben épített kislakások eladásához hozzájárul. Az elvi hozzájárulás után — pedig jó idő eltelt már azóta — nem történt ebben az ügyben semmi. A kislakásokra állítólag egyetlen vevő sem jelentkezett, de az eladást maga a város hatósága sem publikálta kellő formában, így ez a kérdés is lassankint teljesen elmerül a közigazgatási nagy temetőben.

A kislakások eladása rendes körülmények között nem is lenne olyan fontos kérdés, amely megérdemelné a vele való részletes foglalkozást, azonban a jelenlegi lakásviszonyok mellett, amikor az építkezés megindítása egyik legsúlyosabb problémája az országnak és a városnak egyaránt, a kislakások eladása szintén súlyosan esik a latba. A közgyűlés ugyanis, amikor hozzájárult a kislakások eladásához, kimondta azt is, hogy a kislakások eladási árából újabb lakásokat építtet a város, tehát az eladás feltételül enyhítene a lakásínséget, mert hiszen százhusz lakás eladásáról és így százhusz új kislakás építéséről lett volna szó. Ez a szám a szegedi viszonylatban nem jelentéktelen. A lakáshivatal elnökének számítása szerint ugyanis Szegeden ezer új lakás megoldandó a lakáskérdés, a százhusz pedig az ezernek elég nagy hányadrésze.

Dr. Somogyi Szilveszter polgármester — akizhez kérdést intéztünk ebben az ügyben — úgy nyilatkozott, hogy legjobban szeretné, ha a kislakások eladására nem kerülne a sor, mert azokkal egészen más célja lenne. Számít arra, hogy néhány év múlva önmagától megszűnik a lakásínség, megszaporodnak az üres lakások és így a nem éppen modern rendszer szerint épült kislakásoknak sem akad majd lakója. „Akkor ezeket a kislakásokat — mondotta a polgármester — egészen más célra használhatjuk fel. Ugy tervezem, hogy a kislakások egyik csoportját egyetemi internátussá alakítjuk át, a többit pedig munkáslakások céljaira használjuk fel”.

A polgármester terve alapján véve nem helytelen, azonban a kivétel körül van némi hiba. A százhusz kislakás ugyanis akkor is magmaradna a város tulajdonában, ha a közgyűlés határozatát a gyakorlatban is végrehajtanák, amennyiben a százhusz lakás eladási árából százhusz új lakást építhetnének, esetleg a pénzt egy nagyobb épület építésébe fektethetnék be. Véleményünk szerint tehát föltétlenül

hibát követ el a város hatósága, amikor nem ragadja meg ezt az önként kínálkozó és talán egyetlen építési lehetőséget, amellyel lényegesen enyhíthetné a lakásínséget és amely még anyagi áldozatot sem kívánna.

A polgármester álláspontjára alaposan rácsófolt az a jelenet, amely éppen akkor játszódott le a szobájában, amikor munkatársunk a kislakások eladásának az ügyét firtatta. Egy iparos külsejű ember és egy kisírt szemű asszony lépett be ugyanis a szobába. A tavaszi talajvíz összeomlasztotta lakásukat. A polgármester közbejárására a lakáshivatal akkor megengedte, hogy ideiglenesen költözzenek be egy olyan lakásba, amelyet már másnak utallak ki. Most a lakáshivaltól végzést kaptak, amelyben az áll, hogy az ideiglenesen elfoglalt lakást május 15-én át kell adniok jogos tulajdonosának. Más lakásuk nincs és így kikerülnek az utcára. A polgármesterhez fordulnak segítségért. A polgármester azonban nem sokat tehet, ugyszólván semmit sem, mert hát üres szükségilakások nem állnak rendelkezésére. Megvizsgáltta ugyan elkeseredett látogatóit, hogy majd csak lesz valahogy, de a vigasztalásnak pozitív alapja nem igen volt.

Száz és száz hasonló eset van a városban. Az építkezés tehát nagyon is indokolt lenne.

Az új szerb kormány.

Az új szerb kormány megalakult, még pedig homogen radikális alapon. A radikális-demokrata koalíciós tárgyalások meggyűlésa után Pasic megbízása maradt az egyetlen megoldás arra, hogy a szkupstina haladéktalan felosztatását elkerüljék. Noha az új kormány nem rendelkezik abszolút többséggel, máris egyelőre együtt dolgozhat a szkupstinával, mert relatív többsége elegendő a parlamenti tevékenységre mindaddig, amíg a horvátok Radics vezetésével ragaszkodnak távolmaradásukhoz. Egyébként a szlovének, a boszniai mohamedánok és a németek nem fognak valószínűleg komolyabb nehézségeket gördíteni az új kormány útjába. Ha a horvátok megjelenének a parlamentben, akkor újra felvannak a koalíciós tárgyalások fonalát a demokratákkal és a tárgyalások kudarca esetén új választásokat írnának ki. Kormánykörökben kijelentik, hogy a radikális párt sohasem riadt vissza súlyos pillanatokban a néppel és a történelemmel fennálló felelősségtől és ezért veszi ma is saját kezébe az állam ügyeinek vezetését.